

JANEZOVO OZNANILO

29. OKTOBER 2023 leto 19 številka 681 30. nedelja med letom

Mt 22,34–40

BODI VESEL IN POLN LJUBEZNI

To, da je največja zapoved ljubiti Boga z vsem srcem, dušo in mišljenjem, ter bližnjega kakor samega sebe, to poznamo. Sprašujem pa se, če imamo takoj v mislih, kaj pomeni ljubiti. Meni pomeni ljubiti, veseliti se. Veseliti se Boga, bližnjega in sebe.

Veselje je znamenje ljubezni! Je to veselje v nas? Prepričan sem, da v nas kristjanih ni dovolj veselja. Veselje izvira iz hvaležnosti. Če se zavedamo, kaj vse nam je podarjeno, potem se lahko veselimo darovalca, če ta misel zmanjka, ni veselja. Če v nas ni zavesti, da nam je vse podarjeno, da nas Bog dobesedno razvaja z darovi, potem je v nas tema. In ljubiti Boga pomeni biti hvaležen, biti vesel, za vse, kar mi podarja. Kakor se postavljam za razsodnika njegove dobrote, sem višji od njega in ljubezni ni več, ni veselja. Če v meni ni veselja nad vsem, kar prejeman, ni ljubezni do Boga. Si vesel življenja in vsega, kar ti je podarjeno?

Ljubiti bližnjega pomeni, veseliti se ga? Resnična ljubezen je v tem, da želimo videti drugega in dobro v njem, tudi ko se to skriva. To pomeni, da se ga razveselim, ko ga srečam. Ljubezen do bližnjega se najprej kaže v tem, kako ga pozdravim in kaj mu s pozdravom sporočam. Danes se z mobiteli in drugimi ekrani razvija čista ignoranca. Ko drugega ne pozdravim, pomeni, da zame ne obstaja, da me drugi vedno moti in mi je popolnoma odveč. To ni ljubezen!

Potem smo še pri ljubezni do sebe. Veseliti se sebe je zame preprosto mogoče predvsem iz zavesti, da me Bog ljubi. Če lahko trdno verjamem, da me Bog ljubi, je mogoče reči: lepo je, da sem. Če tega ne verjamem, sem hitro namesto v ljubezni v samoljubju. Poln lastne hvale in domišljavosti.

Jezus nas danes spominja na temelj našega življenja, ki je ljubezen. Ta pa se kaže v veselju. Naj nam Bog množi hvaležnost, da bo med nami več veselja in ljubezni.

NENAVADNI SPOMIN

Mami in Neža sta se vrnila s pokopališča. Vse popoldne sta babici pomagali pri urejanju groba. Neža je imela od vode in mraza razpokane roke. A bolj kot neprijetna bolečina jo je skelelo nekaj drugega.

»Mami, ali si opazila, da je babica vse popoldne spregovorila le nekaj besed? Po toliko letih še vedno pogreša dedka, kajne?«

»Ja, ob vseh svetih spomini oživijo,« se je nasmehnila mami.

»Jaz si tudi želim, da bi se spomnila dedka. Tako malo vem o njem. Upala sem, da bo babica povedala kakšno zgodbo ... Ati je tudi redkobeseden, ko ga kaj vprašam o njegovem očetu ...«

»Tudi njemu je težko, čeprav je minilo že toliko let. Imam idejo, kako ga lahko spodbudiva, da bo kakšen spomin delil z nami,« je mami pomežiknila Neži.

Po večerji so vsi skupaj pripravili mizo. Ob petkih so se pri Blaževih igrali družabne igre. In mami je za ta večer imela izvrstno idejo: »Nocoj bi se z vami rada igrala spomin.« S police je vzela leseno škatlico, ki je otroci še nikoli niso videli. Sličice je obrnila s hrbtno stranjo navzgor in jih dobro premešala. Nato je povedala pravila: »Na sličicah so ljudje, ki so si v sorodu. Naša naloga je, da poiščemo osebe iz iste družine. Torej oče, mati in otrok. Pred nami so skrite štiri družine. Kdo začne?«

Začel je Blaž. Obrnil je sličico, spodaj je bil črno-beli striček s čepico na glavi: »Kdo je to?«

»To je moj dedek Gašper,« se je nasmehnila mami.

»Torej moj pradedek?« je vprašal Blaž in radovedno odprl še eno sličico. »O, glej, naš dedek Miro! Mami, tvoj ati!«

»Res je, to je moj oče, sedaj pa poišči še njegovo mamo, mojo babico Tončko.«

Blaž je poskusil, obrnil je sličico, a je bila na njej druga prababica. »Lahko spet poskusim?«

Strinjali so se, da Blaž odkrije še eno sličico. »Glej, kakšen velik nos ima ta gospa! Enak je kot tvoj, mami!«

Vsi so se smejali. Na sliki je bila mamičina babica Tončka.

Cerkev naklanja v prvih osmih dneh novembra popolni odpustek za vsak obisk pokopališča in molitev za rajne.

- Prav tako ga je mogoče prejeti v vseh cerkvah in javnih kapelah 1. in 2. novembra ter na prejšnjo ali na naslednjo nedeljo,
- če smo bili pri spovedi in obhajilu
- ter molimo po namenu svetega očeta. (Po namenu svetega očeta izmolite Oče naš, Zdravo Marijo, Slavo. Pred molitvijo izrečete: "Po namenu svetega očeta").
- Odpustek lahko namenimo rajnim, ki so še v stanju očiščevanja in jim lahko pomagajo tisti, ki so že pri Bogu in mi, ki še romamo po zemlji s svojimi molitvami, darovanimi mašami, dobrimi deli in odpustki, sami sebi namreč ne morejo več pomagati.

»Morda bo najbolje, da skupaj pogledamo, kdo se še skriva tu spodaj,« se je nasmehnila mami.

Starša sta pomagala sestaviti vse štiri pradedružine, kot jih je poimenovala Neža.

»Mami, neprijeten občutek imam. Na sliki je babica Tinca, pa dedek Miro, prababica Jana ... Oni so še živi. Vsi drugi pa so mrtvi ...« Neža je vprašujoče gledala mamo ...

»Vsi skupaj smo velika družina, živi in tisti, ki so že umrli ...« Ati je trdno držal sliko svojega očeta.

»Oni so bili družina na zemlji in ostajajo del naše družine, tudi ko jih ni več tu. Nekoč bomo spet vsi skupaj združeni v veliki nebeški družini.«

Še pozno v noč so ostali ob igri spomina. Mami in ati pa sta pripovedovala o vseh, ki so že umrli, a kljub vsemu ostajajo del njihove družine.

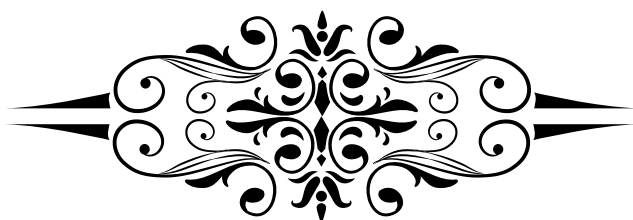
Po: M. Pezdir Kofol, Še bolj radovedni Zakajčki

30. oktober **SVETI MARCEL**

Marcel je kot stotnik cesarske vojske služil v garnizijskem mestu Tingis, današnjem Tangerju v Maroku. Ker je bil kristjan, ga je to spravilo v hude težave. Kot vojak je moral priseči pri žrtveniku rimskih bogov, moral se je udeleževati poganskih verskih prireditev, javnih iger, pri katerih so pogosto mučili kristjane. 21. julija 298 so se morali rimski častniki udeležiti praznovanja rojstnega dne v čast cesarjem Dioklecijanu, Maksimijanu, Konstanciju in Galeriju.

Kar na slavlju je zavrnel poganske bogove

Po Dioklecijanovem razglasu se je nato v vojski strožje skrbelo, da se je izpolnjevalo poganska izročila. Krščanski častniki so imeli na izbiro, da se odpovejo veri ali službi. Marcel se je med praznovanjem uprl in se odpovedal cesarju, zastavi in službi. Prijeli so ga in ga odpeljali pred poveljnika Anastazija Fortunata, ki ga je ukazal vreči v ječo. Po končani slovesnosti so ga pripeljali v posvetovalnico, kjer so se odločili, da ga umorijo.

OZNaNILA

- **V zakristiji so na razpolago sveče Karitas cena 2,50 EUR in Marijanski koledar, cena 3,30 EUR.**
- **Kot vsako leto, bomo tudi letos imeli molitve za rajne. Listke in denar oddajte v škatlo na običajno mesto, najkasneje do petka, 3. 11.; prosimo, pišite čitljivo.**

KONTAKTNE ŠTEVILKE:

župnik Marijan Fescl:

041 – 942 - 850

kaplan Primož Lorbek:

031 – 569 – 689

katehistinja Darja Selinšek:

031 – 825 – 262

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 30. 10.	Marcel, mučenec	ob 18.00 za +Ireno Kirbiš
TOREK 31. 10.	Bolfenk, škof	ob 18.00 za +Franca, Matildo in Ivana Žvajkar
SREDA 1. 11.	Vsi sveti	ob 7.30 po namenu sv. očeta ob 10.00 za +Ano Koser ob 14.00 za +Ivanko Jurgec za verne duše
ČETRTEK 2. 11.	Spomin vernih rajnih	ob 18.00 za +Antona (obl.) in Elizabeto (obl.) Golob in sorodnike
PETEK 3. 11.	Viktorin Ptujski, škofi in mučenec	ob 18.00 za +Emo Kirbiš
SOBOTA 4. 11.	Karl Boromejski škof	ob 18.00 za +Marijo (obl.) Ivana Lorenčiča in sorodnike Lorenčič, Medved
NEDELJA 5. 11.	31. nedelja med letom zahvalna	ob 7.30 za žive in rajne šentjanske in hajdinske župljane ob 10.00 za +Staneta Matjašiča ob 8.45 PREPOLJE: za +Marijo Štrubelj (obl.)